

Дуляки

III.

У безсонну нітьку,
Де сум-твій товарити, —
Скільки передумаєм,
Скільки перемаруєм!

Перейдуть по серденьку
Довгими рідками
Всі маслиб'яномини,
Мов вечелі дамн.

А за ними прикраси,
Смутки та невдати,
Мов Каліки бігніи,
Щедраки легати.

Написано 9.10 серпня 1902, голи не друковано.

IV.

Еге, недуже!
Дурнями нивето,
Дурнями й помремо;
В тім тільки й діло,
Щоб намє дуренство
Всімь ніс не смердіти.

Написано 9.20 серпня 1902, голи не друковано.